

AMURGUL GLOBALIZMULUI

Svetislav Basara

Ambasador al Serbiei-Munte negru la Nicosia

Mitul mediatic despre „micul și mândrul popor muntean” s-a dezumflat, peste noapte, ca un balon de săpun. Brutalitatea violențelor a fost atât de mare și de cuprinzătoare (omoruri, prigoană, dărămări, incendierea de biserici și cimitire) încât și atotputernica industrie de manipulare mediatică a CNN a renunțat la încercarea de a înfrumuseța urâteniei pustiirii. Acel ceva cu care se confruntă acum comunitatea internațională este o populație compactă decisă ca, printr-o samavolnicie absolută, să realizeze toate „păcatele de moarte” din lista Globalizmului. Nu există nici-o îndoială că în zona cenușie a cercurilor puterii din Kosovo persistă convingerea că s-a pierdut doar o bătălie nu și războiul. Europa începe treptat să priceapă ceea ce inteligența critică din însăși America o arată de mult : globalizmul nu este deloc o doctrină politică ci o pseudoreligie, un amestec bizar de mesianism, mercantilism, imperialism și uzurparea prerogativelor dumnezeiești de a răsplăti și a pedepsi.

Azi, când cărțile sunt pe masă, Europa, care nu are înclinații spre aventură, trebuie să pună niște întrebări și să-și regândească strategia proprie. În primul rând dacă sacrificarea principiilor legitimității și legalității de dragul unor „înalte țeluri” reprezintă adevărata cale spre unificarea Europei. Dacă e realist să se creadă că Kosovo cel independent, care se naște din cenușa mănăstirilor arse (este greșit a se spune „sârbești”; ele sunt o baștină a civilizației mondiale) va deveni, după ce se vor elimina nealbanezii, un stat democratic exemplar sau că e mai cuminte să se presupună că dintr-un astfel de proiect poate ieși doar o feudă tribală, factor nesecat al instabilităților viitoare.

Este un fapt notoriu că Apusul își datorează, în mare măsură, stabilitatea și prosperitatea unui „export” *sui generis* de instabilitate și sărăcie. Nu e nimic de mirare: în lumea economiei absolute informațiile și războaiele nu sunt nimic altceva decât o marfă. Este greu de alungat impresia că o bună parte din focarele de criză dealungul pământului sunt create în mod artificial, inutile, iscate doar pentru necesitățile economiilor locale ale lumii dezvoltate care ascunde nonsensul mizeriei mercantile, a hiperproducției și hiperconsumului sub aparența luptei „drepte” împotriva regimurilor „nedemocratice”. Logica istoriei arată fără echivoc că, în viitor, prețul cel mai mare al aventurii balcanice îl va plăti chiar poporul albanez, pentru că a întreprins, chiar la apusul conceptului despre statul național, cu o energie nestăvilă, realizarea Albaniei mari. Marea eroare care bântuie prin lume își are propriul sfârșit; În zorii unui altfel de concept despre integrare prin regionalizare, o astfel de întreprindere nu are nici-un viitor.

Ce e cu noi ?

Exceptând vandalizmele colaterale și unele exclamații războinice nu prea zgomotoase, gradul de sobrietate cu care a fost abordată enigma Kosovo e atât de mare încât se creează impresia că nu suntem în Serbia. Miloșevici răspunde deja pentru faptele inițiale din Kosovo, în orice caz, suveranitatea provinciei Kosovo nu stătea în el ci era o problemă a statului. Nu există nici un motiv pentru a nu se insista asupra acestei suveranități; fără zarvă, fără mânie dar și fără incetare. Ceeace trebuie rezolvat prompt este obținerea unei soluții corecte prin care să se asigure securitatea populației sârbești din Kosovo. Proiectul multietniei a căzut fără glorie; soluția trebuie să însemne separarea fizică și completă a celor două colectivități și găsirea modalității de păstrare eficace a baștinii culturale sârbești. Pentru început – exemplul Ciprului nu pare a fi deloc o soluție proastă. Intoleranța dintre cele două comunități de pe insulă a fost, la vremea ei, egală cu intoleranța dintre Albanezi și Sârbi. După treizeci de ani, linia verde a fost deschisă, oamenii circulă liber din nord spre sud și din sud spre nord și se intreveade din nou o reunificare a insulei.

Vorba latinilor : *festina lente* (grăbește-te încet). Și, pentru Dumnezeu, nu dezvălui întregii lumi planurile tale din momentul în care le ai făcut !